

Nekrasovas yra rusų poetas.

Nekrasovas, Nikolajus Aleksejevičius.

Vieno ryškiausių XIX amžiaus rašytojų vardas visiems žinomas. Tokie kūriniai kaip „Kas gerai gyvena Rusijoje“ ir „Senelis Mazai ir kiškiai“ yra kiekvieno šiuolaikinio mokinio mokymo programos dalis. Nekrasovo biografijoje yra informacijos, kurią žino visi jo darbo gerbėjai.

Pavyzdžiui, jis laikomas ne tik poetu, bet ir publicistu. Tai revoliucinis demokratas, žurnalų „Otechestvennye zapiski“ ir „Sovremennik“ vadovas ir redaktorius.

Nikolajus Nekrasovas gimė Nemyrivo mieste, Vinnitsa rajone, kilmingoje šeimoje. Jo motina vedė Nekrasovo tėvą be tėvo sutikimo. 1832 m. Nikolajus įstojo į Jaroslavlįo gimnaziją, kur baigė 5 klases. Čia jis parašė savo pirmuosius eilėraščius.

Būdamas 17 metų Nikolajus Nekrasovas išvyko į Peterburgą, kad būtų paskirtas į didikų pulką. Tačiau nepaisydamas tėvo, jis nusprendė įstoti į Sankt Peterburgo universiteto Filologijos fakultetą. Už tai tėvas visiškai atsisakė sūnaus finansinės paramos ir, atsižvelgiant į tai, kad Nekrasovas neįstojo į universitetą, tai pakenkė jo gerovei. Jis pradėjo lankyti universitetą kaip laisvas klausytojas ir buvo nutrauktas dėl laikinų uždarbių. To dažnai nepakako net pietums, o Nikolajus gyveno įvairiuose nuomojamuose kambariuose.

Šis N.A. Nekrasovo gyvenimas tęsėsi keletą metų, kol jo darbai buvo pradėti publikuoti kai kuriuose mažuose laikraščiuose. Tai netgi leido sutaupyti pinigų išleidžiant pirmąjį NA Nekrasovo eilėraščių rinkinį - „Svajonės ir garsai“. Jis nesulaukė teigiamų atsiliepimų ir, kaip ir poetas, beveik visiškai nupirko ir sunaikino savo kolekciją.

1840 m. Nekrasovas buvo priimtas į žurnalo „Otechestvennye zapiski“ bibliografijos skyrių, be to, pradėjo užsiimti leidyba. Jie pirmą kartą pasirodė jo kolekcijose. Ši veiklos sritis pradėjo progresuoti taip gerai, kad po 6 metų kartu su Panaevu nusipirko žurnalą „Sovremennik“.

Savo leidybos veiklos metu Nikolajus Nekrasovas nepamiršta apie savo kūrinius. Jie taip pat skelbiami žurnale „Sovremennik“, o NA Nekrasovo eilėraščiai skelbiami atskiruose rinkiniuose.

Maždaug tuo pat metu NA Nekrasovas pradėjo dirbti savo pagrindinį darbą - „Kas gerai gyvena Rusijoje“. Darbas prie jo tęsiasi iki poeto mirties ir tapo galutiniu autoriaus atspindžiu apie reformos nuniokotą valstiečių likimą.

<https://muegn.ru/lt/medicine/soobshchenie-o-zhizni-n-a-nekrasova-nikolai-nekrasov-nikolai.html>

<https://shr32.ru/lt/cosmetic-dentistry/nekrasov-gde-rodilsya-i-zhil-biografiya-nekrasova-zhiznennyi-put-i/>

Некрасов
Николай Алексеевич
(1821-1878)

Гениальнейший и благороднейший
из всех русских поэтов...
Н. Г. Чернышевский

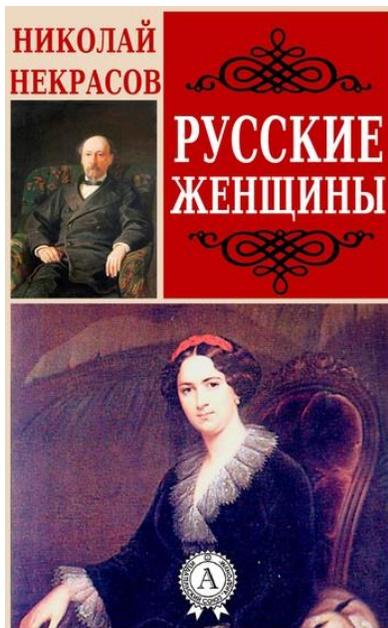
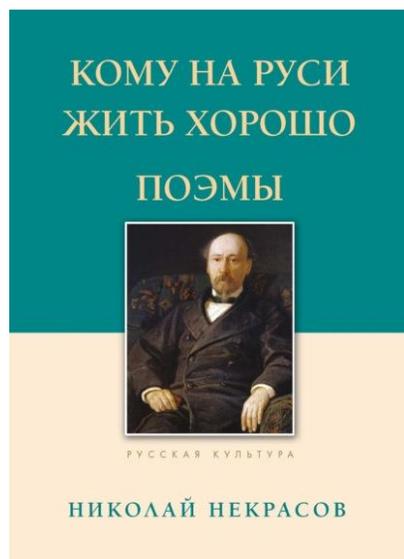
Да знаете ли Вы, что Вы поэт — и
поэт истинный?
В. Г. Белинский

Не принижая ни на минуту алтарей Пушкина и
Лермонтова, мы все же говорим, что нет в русской литературе
такого человека, перед которым с любовью и благоговением
склонились ниже, чем перед памятью Некрасова.
А. В. Луначарский

10 декабря 2021 г. исполняется 200 лет со дня рождения Николая Алексеевича Некрасова. Н. А. Некрасов известен современным читателям как «самый крестьянский» поэт России: именно он одним из первых заговорил о трагедии крепостничества и исследовал духовный мир русского крестьянства. Также Николай Некрасов был успешным публицистом и издателем: его «Современник» стал легендарным журналом своего времени.

Творчество Некрасова было закономерным продолжением и развитием лучших традиций русской литературы. В его произведениях нашли отражение гражданственность Рылеева, энергия отрицания, сила протеста Лермонтова, народность, фольклоризм Кольцова. В наибольшей же степени на становление творчества Некрасова воздействовали Пушкин и Гоголь.

Некрасов был едва ли не единственным литературным деятелем, который в период наиболее острой полемики между приверженцами “пушкинского” и “гоголевского” направлений в русской литературе призывал молодое поколение учиться и у Гоголя, и у Пушкина. Он писал: “... **пучайтесь примером великого поэта любить искусство, правду и родину, и если бог дал вам талант, идите по следам Пушкина**”.

Николай Алексеевич Некрасов

Однажды, в студеную зимнюю пору... (отрывок из «Крестьянские дети»)

Однажды, в студеную зимнюю пору
Я из лесу вышел; был сильный мороз.
Гляжу, поднимается медленно в гору
Лошадка, везущая хворосту воз.
И шествуя важно, в спокойствии чинном,
Лошадку ведет под уздцы мужичок
В больших сапогах, в полушубке овчинном,
В больших рукавицах... а сам с ноготок!
«Здорово парнище!» — «Ступай себе мимо!»
— «Уж больно ты грозен, как я погляжу!
Откуда дровишки?» — «Из лесу, вестимо;
Отец, слышишь, рубит, а я отвожу».
(В лесу раздавался топор дровосека.)
«А что, у отца-то большая семья?»
— «Семья-то большая, да два человека
Всего мужиков-то: отец мой да я...»
— «Так вот оно что! А как звать тебя?» — «Власом».
— «А кой-тебе годик?» — «Шестой миновал...
Ну, мертвая!» — крикнул малюточка басом,
Рванул под уздцы и быстрее зашагал.

<http://nekrasov-lit.ru/>

<https://www.culture.ru/persons/8160/nikolai-nekrasov>